

„SUNRISE” ARTIKELENREEKS

(voor leden en belangstellenden)

Uitgave: Theosophical University Press, Pasadena, Calif.

Voor Nederland:

J. P. Brakel, Ananasstraat 98, Den Haag

De inhoud van dit blad bestaat uit vertaalde artikelen uit het tijdschrift „SUNRISE” dat uitgegeven wordt door de Theosophical University Press, Pasadena, Californië. Belangstellenden die deze vertalingen regelmatig wensen te ontvangen kunnen zich wenden tot J. P. Brakel, Ananasstraat 98, Den Haag. Zij die zich voor het tijdschrift „SUNRISE” zelf interesseren kunnen een proefnummer aanvragen bij bovengenoemd adres.

GEDACHTENWISSELING VIA DE BANDRECORDER.

Jan: Het is Zondagavond en Bob en Eleanor zijn bij ons. Ik was juist klaar met het stellen van een nogal lange vraag over de al dan niet gezaghebbende bron van de occulte wijsbegeerte, toen ik werd aangespoord om de bandrecorder aan te zetten.

Bob: Je vergeleek het gezag van de Bijbel met dat van zekere esoterische leringen.

Jan: Juist. Neem nu het geval van de theologie, gezien van een historisch of feitelijk standpunt: er schijnen niet veel bewijzen te zijn, dat de gebeurtenissen uit de evangeliën werkelijk plaats vonden. Het zou heel goed kunnen, dat occulte leringen in de zelfde categorie vallen. Hoe weten we dan wat we mogen geloven en waar we op aan kunnen? Waar is de oorspronkelijke bron?

Gré: We zijn met zekere gedachten in aanraking gekomen, die ons goed in de oren klinken. Iets dat we trachten te veroveren, maar we willen zeker weten, of we de waarheid hebben gevonden.

Jan: Bob en ik bijvoorbeeld zouden naar iemand toe kunnen gaan, die niet veel afweet van luchtvaart en we zouden kunnen zeggen: "Hier heb je nou waardevol materiaal over vliegmachines." En dan zouden we er wat omheen kunnen praten en

hem volstoppen met een hoop onzin!

Bob: En je kunt het geloofwaardig maken door er iets bij te vertellen wat juist is.

Jan: Precies, en men zou ons als een autoriteit erkennen op dat terrein, althans één in wording; en degenen die niet meer wisten dan wij, zouden geloven wat we zeggen- tenminste voor een poosje.

Bob: Als kind gingen we naar de Zondagschool en later naar de kerk en we begonnen wat over de Bijbel te horen en dat klonk allemaal goed voor zover het ging. De moeilijkheid is dat, toen we opgroeiden, sommigen van ons niet tevreden waren, terwijl anderen volkomen content waren met wat ze in de kerk kregen. Maar degenen van ons, die verder willen, ondervinden eerst de moeilijkheid iets meer te ontdekken en dan nog om te weten of wat ze vinden wel waar is, zoals bijvoorbeeld reincarnatie.

Jan: Ik moet zeggen dat reincarnatie en karma mij zeer geloofwaardig voorkomen en ik zou niet weten welke andere opvatting de consequenties van het leven zo logisch verklaart. Ik geloof niet dat daartegenover een andere opvatting bestaat die even veel steek houdt. Maar als het er om gaat om uit te vinden, hoe het allemaal werkt met betrekking tot de dood en de meer geestelijke aspecten van de mens en cyclussen enz. - in hoeverre kan je dan daarin iets gezaghebbends ontdekken? Welk percentage van deze leringen kan je als feiten beschouwen?

Bob: We weten dat de leringen in de Bijbel werden gegeven in de vorm van gelijkenissen -

die ons iets vertellen op een manier, die we kunnen begrijpen, maar

Gré: Naar wat ik heb gelezen worden alle waarheden allegorisch verteld, zodat zij, die tot dieper begrip in staat zijn, de betekenis kunnen zien, terwijl zij die dat niet kunnen, eenvoudig het verhaal lezen en er de morele waarde uit halen. Dat zal hen opheffen, maar de bijzondere geestelijke betekenis ervan vatten ze niet. Ik heb begrepen dat alles afhangt van het vermogen dat wij hebben om het op te nemen. Zij wier leven is afgestemd op de diepere geestelijke golflengte, zullen het geestelijke in het stoffelijke zien, terwijl zij die niet kunnen afstemmen op die golflengte, niet anders zien dan het stoffelijke of letterlijke gebeuren.

Jan: Voor mij zijn reïncarnatie en karma het antwoord op een heleboel dingen, die ik vroeger niet begreep. Waarom moet deze man in een krot leven aan de kant van een sloot en een ander in een herenhuis? De Bijbel zegt dat we moeten trachten volmaakt te worden, maar het is absoluut onmogelijk dat in één leven te bereiken. Klaarblijkelijk moeten we het hele proces vele malen doormaken voor we mogen hopen dat stadium te bereiken en ik ken zeker niemand die volmaakt is!

Gré: Hebben wij misschien in onze eigen reeks van levens een keerpunt bereikt, omdat we nu naar de geestelijke betekenis in alles zoeken? Dat heb ik me vaak afgevraagd. De meerderheid van de mensen schijnt zich alleen te bekommeren om het vergaren van schatten op aarde, in plaats van schatten in de hemel. Toch zijn onze schatten in de hemel ongetwijfeld het vermogen om te begrijpen wat het doel is in het leven en wie

we zijn en eventueel kunnen worden. Ik denk, dat wanneer we de waarheden van broederschap en liefde leren, we het geheim hebben

Bob: Ik geloof beslist dat dat het antwoord is op veel meer dan de meesten van ons beseffen. Maar jij spreekt natuurlijk over liefde in de hogere zin?

Gré: Broederschap en mededogen.

Jan: Wordt dat niet goed weergegeven in de Gulden Regel?

Gré: Dat is er een deel van, maar het omvat meer.

Bob: De Engelse taal is eigenlijk niet toereikend om te beschrijven wat we over al die ideeën voelen

Jan: Misschien kunnen we beter tot onze hoofdvraag terugkeren: in hoeverre kunnen we vertrouwen hebben in de diepere leringen van het occultisme?

Bob: We hebben ons ook nog iets anders afgevraagd. We zijn nog al eens de opmerking tegen gekomen, dat bepaalde leringen niet kunnen worden gepubliceerd of dat er niet over kan worden gesproken. Waarom is dat? Zijn die esoterisch of alleen voor enkelen bestemd en waarom?

Eleanor: Ik geloof dat sommige van deze waarheden niet voor een beginnening bedoeld zijn, maar dat wanneer we meer gaan begrijpen, we ons ook langzamerhand van meer waarheden bewust zullen worden; en als we onze oprechtheid tonen

door ons initiatief en onze studie en onze standvastigheid, dan zullen er meer leringen bekend gemaakt worden naarmate we meer geschikt zijn ze te ontvangen.

Gré: Kennis betekent verantwoordelijkheid. Zelfs in je opleidingscoursussen met piloten neem je de verantwoordelijkheid op je voor allen, die je opleidt. Veronderstel nu eens dat je een geestelijk leraar zou zijn en aan mensen waarheden vertelde, die ze nog niet konden verwerken, en dat ze ze verkeerd begrepen en ze verdraaiden overeenkomstig hun mentale capaciteiten van dat moment, ben jij dan niet verantwoordelijk voor wat zij met die kennis deden, want jij hebt ze dingen verteld voor ze de werkelijke betekenis ervan konden begrijpen? Misschien kunnen ze zelfs op het verkeerde pad raken en het zou wel twee of drie levens kunnen duren voor ze weer goedmaken

Bob: Dat kan wel zo zijn, maar hoe kan iemand weten of ik klaar ben verdere inlichtingen te ontvangen of niet, tenzij hij de proef neemt?

Jan: Vermoedelijk zijn er mensen die heel wat meer weten dan wij en die zelfs meer van ons weten dan wij van hen.

Bob: Ik wou deze vraag stellen: Veronderstellen jullie dat iemand van ons al een nieuwe weg heeft ingeslagen?

Gré: Dat geloof ik wel, al denk ik niet dat we erg ver gevorderd zijn. We hebben niet het volle licht gezien, maar het feit dat we gezien hebben, dat er licht is en dat we trachten meer te vinden- dat is ongetwijfeld een stap op die weg: je bewust te zijn dat hij er is.

Herinner je nog maar hoe het was voor je dat wist. Natuurlijk zijn er talloze mensen die zich op dat pad bevinden zonder het te weten, omdat ze in de richting van de waarheid gaan.

Bob: Ik geloof niet dat mensen, die op een natuurlijke manier in de richting van de waarheid gaan, dat lang zullen doen zonder met de gedachten van karma en reïncarnatie in aanraking te komen.

Gré: Sommige mensen worden, ongetwijfeld om karmische redenen, geboren in een situatie, waar ze of niet veel opvoeding hebben gehad, of niet in aanraking zijn gekomen met stimulerende gedachten; hun omgeving was geen vruchtbare grond waarin gedachten konden groeien. Toch voelen en zien ze iets dat verder gaat dan de dogmatische zienswijze en hun hele leven is gebaseerd op goede morele waarheden. Zulke mensen moeten diep in zich dingen begrijpen die ze niet onder woorden kunnen brengen. Ik zelf voel dat die dingen te herkennen niet het resultaat is van een of andere stoffelijke autoriteit - het is helemaal niet iets stoffelijks.

Jan: Dat is waar; het is een mentale of liever geestelijke ervaring, natuurlijk. Maar de moeilijkheid van deze tijd is dat er zo veel afval met het goede vermengd schijnt te zijn. Er zijn zo veel organisaties en verenigingen die occulte dingen onderzoeken en verlichting beogen, maar wat zijn ze allemaal zakelijk ingesteld - geld, geld en nog eens geld!

Gré: Misschien kan je een bepaalde soort waarheid voor geld krijgen; maar we kunnen waarheid vinden zonder er geld voor te betalen en daar

moeten we het zoeken.

Bob: Ik heb sterk het gevoel, dat de waarheid vrij moet zijn - wat geld betreft. We moeten er natuurlijk wel voor werken, maar het moet niet aan geldswaarde worden vastgekoppeld.

Eleanor: Ik zou willen vragen wie er zal uitmaken wie volmaakt is? Het is natuurlijk een stadium, wat maar weinig mensen bereiken. Maar er zijn waarschijnlijk mensen die verder zijn dan wij - mensen waarvoor je bewondering kunt hebben om hun zuiverheid, hun visie en dergelijke eigenschappen.

Gré: Moeten we dan misschien denken aan iemand als Lincoln? Voor mij benaderde zijn leven wat menselijke volmaking zou kunnen worden. Natuurlijk zal ook hij wel fouten hebben gehad in zijn karakter. Maar de waarheid was belangrijk voor hem - zijn hele leven was gebaseerd op het beginsel dat er goed en kwaad is en dat het zijn plicht was alleen het goede te volgen. En ik heb me zelf afgevraagd of zijn beproevingen en zijn plotselinge dood niet een voorbeeld waren van één van de grotere inwijdingen? En toen dacht ik, of het niet mogelijk zou kunnen zijn, dat heel gewone mensen kleinere inwijdingen ondergaan terwijl niemand, zelfs niet hun eigen familie of vrienden, weten wat er gebeurde?

Bob: Dat klinkt logisch.

Gré: Maar alleen als we een dieper inzicht hebben, zullen we het als een "inwijding" herkennen. Je hoeft heus niet naar Tibet te gaan om zo'n ervaring te hebben, of een soort universiteit of college te volgen die Mysterie scholen

worden genoemd. Misschien zijn de Mysterie scholen van nu wel levensscholen, waar de training bestaat uit het leren van de lessen die het leven zelf ons tracht te geven.

Bob: Dat zou wel kunnen kloppen, want ik ken niets dat mysterieuzer is dan het leven! Maar nu ernstig, gewone mensen zoals wij, met onze beproevingen en wederwaardigheden - ach, dat kan je toch geen "inwijding" noemen. Lessen, goed, maar om ingewijd te worden in de Mysteriën, zouden we daar dan niet iets van moeten weten, om te begrijpen wat er gebeurt?

Jan: Ik heb eerder de indruk dat dit alles juist veel gewoner is dan we geneigd zijn te denken. Als je voor het eerst met deze gedachten kennis maakt, krijg je het gevoel dat het een heel vreemde en nieuwe ervaring zal worden; maar dat is het helemaal niet. Het is eigenlijk een nieuwe uitleg van het leven en de dingen die hier nu plaats vinden, en waar het volgens mij op aankomt is, hoe we daar tegenover staan en hoe we die tegemoet treden. Er hangt geen mysterieus aura om heen.

Bob: Dat vind ik ook. Het is juist heel eenvoudig. We weten niet waar het begint, maar op een of andere manier beginnen we te leren; en geleidelijk leren we meer en meer en gaan we in elk leven door verschillende ervaringen heen. Zo nu en dan moeten we nog eens door bepaalde aspecten heen, maar we blijven verder werken en worden beter en leren meer tot we een zeker punt bereiken. En dan constateren we misschien plotseling dat we begrijpen wat er gaande is.

Jan: Wel, U ziet wat een plezier we er in

hebben de bal heen en weer te kaatsen maar nu gaan we ophouden in de hoop van U dezer dagen een band terug te ontvangen. Maar voel U alstublieft niet verplicht te antwoorden, hoewel natuurlijk alle opmerkingen die U zou willen maken zeer welkom zijn. Tot ziens!

-o-o-o-

Hallo, Jan en Gré:

Eindelijk dan zit ik voor de bandrecorder; en voor het geval jullie vrienden bij jullie zijn als je dit hoort, zend ik ook hun mijn warme groeten en geef ik gaarne uitdrukking aan het genoegen dat ik had, toen ik naar de opname van jullie opmerkingen en vragen luisterde.

Laat ik dit korte commentaar op jullie bespreking beginnen met jullie een vraag te stellen: "Wat bedoel je eigenlijk met gezag?" Als je bedoelt het aan feiten ontleende gezag vanuit letterlijk, wetenschappelijk standpunt, dan zal het je niet gemakkelijk vallen dat soort gezag te vinden om een geestelijke waarheid te bewijzen. Zoals we vroeger hebben besproken, is het enige gezag dat een uitspraak of uiting kan hebben, het gezag dat iemand er in zijn hart aan geeft; en zelfs dit is betrekkelijk, omdat, naarmate het bewustzijn zich verruimt, degene, die meer waarheid ontvangt, het "gezag" later misschien in ruimere mate kan herkennen.

Wat betreft het bewijzen van de denkbeelden van karma en reïncarnatie - is dit ten aanzien van karma niet zo moeilijk, omdat de natuurkundige wetten het duidelijk maken, dat er voor iedere actie een daarmede corresponderende reactie is. Het schijnt logisch om te concluderen, dat bepaalde fundamentele wetten in beginsel hun werking niet beperken tot het stoffelijk gebied,

maar dat hetzelfde principe van actie en reactie, van oorzaak en gevolg, op alle bewustzijnsgebieden werkt, hetzij stoffelijke, psychologische, mentale of geestelijke.

Maar wat het denkbeeld van reïncarnatie betreft, is dit geheel anders en ik geloof, dat het dwaas zou zijn als we probeerden om reïncarnatie te bewijzen, of zelfs maar te proberen een ander er van te overtuigen, dat de cyclische terugkeer van de ziel naar de aarde een feit in de natuur is. Dat is onmogelijk. Al deze dingen moeten wij zelf bewijzen; niemand anders kan ze voor ons bewijzen. Naarmate ons bewustzijn zich verruimt, zullen we niet alleen nieuwe facetten van de waarheid herkennen, maar we zullen ook de werking er van in ons eigen leven beter begrijpen.

Als een bespreking er toe leidt, dat men gaat argumenteren, geef ik er altijd de voorkeur aan, de tegenovergestelde kant van het geval naar voren te brengen. Bijvoorbeeld, meer dan de helft van de wereldbevolking aanvaardt automatisch reïncarnatie als een feit in het leven en betwijfelt het nooit. Zelfs in de Christelijke Geschriften zijn er aanwijzingen, dat in de eerste dagen van het Christendom de leer der reïncarnatie op natuurlijke wijze werd aanvaard. Daarom zeg ik tegen hen die een argument wensen alleen maar: "Aangezien meer dan de halve wereldbevolking reeds eeuwen lang het denkbeeld van wedergeboorte heeft aanvaard, zou ik liever zien dat U tracht mij te bewijzen dat ze niet een feit is." Laat de bewijslast op de twijfelaar drukken, niet op hem, die haar betekenis als één van de natuurwetten van het universele leven heeft herkend - of het het leven van een atoom, van een mens, een planeet of een geheel zonnestelsel is. De geleerden zelf beginnen werkelijk

enkele van deze schijnbaar geestelijke natuurfeiten te bewijzen door hun uitgebreide onderzoekingen in de kosmos. Als je enkele van de uitspraken leest van vooraanstaande mannen der wetenschap, die werkelijke denkers zijn, dan zul je ontdekken, dat zij sommige fundamentele waarheden van de Oude Wijsheid zeer, zeer dicht naderen.

Geen twee mensen zullen deze gedachten op precies dezelfde wijze ontvangen. Door de een zullen ze als feiten geaccepteerd worden; door een ander, die dezelfde dingen hoort, zullen ze alleen maar worden beschouwd als het noemen van mogelijkheden en verder niet. Ieder mens moet dieper delven in zijn eigen bewustzijn, opdat de bronnen van zijn vroeger verworven kennis en inzicht naar voren zullen komen en hem zullen helpen een duidelijker beeld te krijgen van de achtergrond van het leven en van de wetten en beïnginselen die er in werken. Het is duidelijk, dat niemand een definitief antwoord kan geven.

Hoeveel vertrouwen, vraag je, kan men stellen in de diepere esoterische leringen? Laat ik hier opmerken, dat de oorsprong van deze oude tradities zo ver in de oudheid teruggaat, dat het historisch onmogelijk is deze nauwkeurig aan te wijzen. De waarheid, zoals ik die zie, is deze: juist zoals er pioniers waren in het mensenrijk in de eerste rassen, die hun achterblijvende broeders voorthielpen, zo zijn er ook thans pioniers. Tussen de allereerste en de tegenwoordige pioniers is er een duidelijke schakel, niet in de vorm van een telegraafdraad, die aan een lange rij palen gespannen is, maar in de vorm van wat we individueel contact zouden kunnen noemen door woord en gedachte - van incarnatie tot incarnatie, van generatie tot generatie. Elk van hen gaf aan het eind van zijn periode of cyclus

van verantwoordelijkheid de heilige kennis door aan zijn opvolger, van wie de meesten door de eeuwen heen onbekend zijn geweest. De waarheid is er altijd voor hen die haar zoeken, maar is nimmer beschikbaar voor hen die er niet naar zoeken; ze is steeds beschermd tegen hen, die er een verkeerd gebruik van willen maken, maar toch altijd aanwezig voor hen, die haar op de juiste wijze willen gebruiken.

Als iemand in de wereld dus - ongeacht waar hij is, wat hij doet of wat zijn positie in het leven is - door karma het punt bereikt, waarop hij door zijn eigen pogingen recht heeft gekregen op meer kennis, op een dieper inzicht in het leven, zal zijn karma hem, ondanks alles wat hij zou kunnen doen, in aanraking brengen met de gedachtestroom die hij nodig heeft. Het kan één van de gedachtestromen zijn die slechts halve-of kwart-waarheden behelzen, vermengd met heel wat "onzin", zoals je het noemde. Maar dat eerste contact zal tot een beter leiden en tot een nog beter - afhankelijk van zijn eigen individueel karma.

Ik kan je dit verzekeren: als het juiste contact is gemaakt, herkent de mens het in het eerst niet volledig, maar hij voelt het diep van binnen; daarna zal hij door karma en als een magneet, die staal aantrekt, steeds meer van de waarheid, die hij zoekt en die hij nodig heeft, tot zich trekken. Het doet er niet zoveel toe uit welke bron ze komt, als het maar een zuivere bron is; en als hij oprecht en eerlijk is tegenover zichzelf, zal hij steeds naar die zuivere bron geleid worden en haar herkennen. Daarom herhaal ik, dat de Oude Wijsheid heeft bestaan sinds het allereerste begin van het menselijk en zal blijven bestaan totdat het menselijk zijn grote rustperiode ingaat. Deze

contacten ontwikkelen zich slechts door karma, dat op alle bewustzijnsgebieden werkt, nu eens op ongewone en onverwachte wijze, dan weer op de eenvoudigste manier die je je kunt denken. Maar steeds herkennen wij ze.

Julie hadden een interessante bespreking over de reden waarom zekere dingen niet openlijk, in druk, bekend gemaakt worden. Er is veel verwarring ontstaan doordat dit verkeerd werd begrepen en ongelukkigerwijs konden daardoor vele onoprechte mensen proberen de werkelijk oprechte zoekers naar waarheid "zand in de ogen te strooien". Al deze dingen zijn paradoxen, en kunnen op meer dan één manier worden verklaard. Over gelijkenissen gesproken: je zult je uit het verhaal in het Nieuwe Testament herinneren, hoe Jezus zijn discipelen meer dan eens vertelde, dat hij hun "de Mysteries openbaarde", maar tot de menigte in "gelijkenissen moest spreken". Dit betekent eenvoudig, dat de waarheid in haar zuiverheid en volledigheid altijd "esoterisch" (d.i. "verborgen") is voor hen, die haar niet zoeken - het doet er niet toe wat zij van bepaalde aspecten der waarheid ook weten, of menen te weten. Aan de andere kant moet alles, wat maar aan een mens geopenbaard kan worden, door karma geopenbaard worden, als de vraag aan de juiste persoon en in de juiste geest wordt gesteld. Het is duidelijk dat bepaalde waarheden, als ze bekend waren aan de buitengewoon zelfzuchtigen of aan hen, die de kennis voor destructieve doeleinden zouden willen misbruiken, grote schade zouden kunnen veroorzaken, maar de paradox is weer dat de waarheid zo goed is beschermd, dat wij gerust kunnen zeggen: Alles - en niets - is esoterisch, verborgen, beschermd.

De manier waarop het werkt is eenvoudig: als een mens een vraag stelt, ligt het antwoord in die vraag besloten. Als een ander zich in een

positie bevindt, waarin hij een rechtstreekse vraag moet beantwoorden, voelt hij het antwoord zodra de vraag is gesteld en geeft aan de ander precies zoveel, als hij nodig heeft - niet meer en niet minder - en dit wordt niet uitgerekend met het brein van degene, die antwoord geeft, of op welke manier dan ook, maar eenvoudig omdat hij op dat ogenblik niets meer te geven heeft dan de vragensteller kan ontvangen. Daarom heeft karma hen beiden tot elkaar gebracht. Het is niet een kwestie van het terug kunnen gaan in het karma van een ander om te ontdekken, hoever hij wel is gevorderd en waarop hij recht heeft.

Het is waar, zoals je hebt opgemerkt, dat als een mens eenmaal zijn voet op het pad van groei heeft gezet uit een verlangen naar een dieper geestelijk inzicht, hij de gelegenheid aantrekt om dat te ontvangen. Tezelfder tijd geeft het leven hem de kans om zijn oprechtheid te bewijzen door enkele van de beginselen, die hij ontvangen heeft, in praktijk te brengen. Dit alles maakt deel uit van wat wij de "dagelijkse inwijding" noemen. Je hebt volkomen gelijk in je veronderstelling, dat men niet naar Tibet of naar een Mysterie School behoeft te gaan voor inwijding! De Mysterie Scholen werden eeuwen geleden gesloten en iemand, die naar Tibet gaat op zoek naar inwijding, zal haar zeker niet vinden. De enige inwijdingen, die wij nu kennen, zijn die uit het dagelijks leven - zij kunnen zwaar zijn, maar ook vruchtbaar. Ons eigen hoger zelf is het, dat opdracht geeft tot - of toeziet op - onze dagelijkse inwijdingen, door onze natuurlijke houding, ons groeiend inzicht, dat wij toepassen op de fundamentele levensbeginselen, zoals wij deze tot op dit ogenblik hebben kunnen begrijpen.

Als iemand bij je komt om je inwijding te

verkopen of geheime inlichtingen of esoterische waarden voor zoveel geld - dan weet je dat hij op de verkeerde weg is. Ieder, die voorgeeft zulke inlichtingen te bezitten en ze als zodanig bestempelt, is inderdaad een valse profeet.

Elk van ons, als lid van het mensenrijk, is bezig de ladder van de levenshierarchie te beklimmen. Onze positie is niet duidelijk aangegeven, maar toch herkent men anderen juist aan de kwaliteit van hun gedachten en bewustzijn, herkent hen niet als persoonlijkheden, doch als gelijkdenkenden, die hun inzicht in het leven proberen te verdiepen en zoeken naar de betekenis van alles. Het is een grote bescherming voor ons, dat we niet weten waar we staan of wanneer op ons een beroep gedaan zal worden. Als wij het wel wisten zouden we beginnen verstandelijk te denken en dat zou stellig alles in de war brengen en de innerlijke impulsen in de weg staan, die komen van het hoger zelf en van ons eigen natuurlijke karma.

Eén van jullie gaf uitdrukking aan een prachtige gedachte toen hij zei, dat na een zeker punt, niet zo zeer in ontwikkeling als wel in ervaring, wij grotere verantwoordelijkheden hebben en we weten, dat we die verantwoordelijkheden ernstig moeten nemen en ze alle mogelijke aandacht geven.

Dat vond ik prachtig en ook de manier waarop je jullie bespreking hebt samengevat. Ja, al dit zoeken naar waarheid is veel algemener - eenvoudig en direct - dan je eerst geneigd was te geloven. Dat is werkelijk zo. Er is niets vreemds of mystieks of geheimzinnigs aan; alles moet verweven zijn met het dagelijks leven of het deugt in het geheel niet. Op het ogenblik dat we het als iets fantastisch bestempelen, op datzelfde ogenblik is alles verloren. Houd je aan je praktisch denken en je zult veel verder komen.

Laten we ons daarom geen zorgen maken over onze groei, maar eenvoudig voorwaarts blijven gaan, zonder geweld, en wat voor ons ligt volbrengen naar ons beste vermogen. Dat is voor mij het werkelijke antwoord: onze natuurlijke karmische plichten vervullen.

Dat is zowat alles, dat ik op dit ogenblik wil zeggen met betrekking tot jullie werkelijk belangwekkende bespreking. Zoals je zult beseffen, heb ik slechts een paar hoofdpunten aangeroerd en is er nog veel meer dat we samen zouden kunnen bespreken, maar dat kan misschien op een later tijdstip. Tot zolang dus, au revoir en het allerbeste.

-J.A.L.

vertaald uit:
Sunrise November 1957.

UITWISSELING VAN GEDACHTEN VIA DE BANDRECORDER.

Reincarnatie, Karma en
Levens-Atomen.-

Jan: Hier zitten we dan weer om de bandrecorder. Het lijkt wel alsof we op allerlei zijpaden terecht komen, wanneer wij over reincarnatie en karma gaan praten. George, een vriend die we al jaren kennen, maar met wie we over deze onderwerpen nog nooit eerder hebben gesproken, is hier op bezoek geweest en toen hebben we hem ook deelgenoot gemaakt van Uw laatste bandopname. Op het ogenblik is hij ook hier en ik zou hem even willen voorstellen.

George: Hallo! Ik ben blij kennis met U te maken, al is het maar via de bandrecorder! Jan en Gré en hun vrienden zijn zo vriendelijk geweest mij deelgenoot te maken van enkele van hun ideeën en hoewel ik sommige van die "nieuwe gedachten" helemaal niet begrijp, sta ik er wel voor open en het zou me niet verbazen als ik op een goede dag tot de ontdekking kom, dat reincarnatie werkelijk een feit in het leven is. Maar de gedachte staat me tegen, dat één of andere afgeleefde ziel over zou gaan in een pasgeboren baby. Zoiets lijkt me te fatalistisch. Zoals een oude buurman van ons altijd zei: "Als het waar is, wil ik er liever maar niets van weten."

Gré: Maar George, ben je nu niet bezig het paard achter de wagen te spannen? Je schijnt de kwestie van de verkeerde kant te benaderen, want waarom denk je, dat een oude afgeleefde ziel het lichaam van een pasgeboren kind zal bezoedelen?

Ik vergelijk liever nieuwe lichamen met nieuwe kledingstukken. Het is toch niet het lichaam wat we werkelijk zijn. Ik bekijk het zo: de ziel of geest neemt een nieuw stoffelijk lichaam tot zich en verandert van uiterlijk of omgeving ofwel van persoonlijkheid, precies zoals een vrouw voor verschillende gelegenheden een andere japon aantrekt. Als een japon oud en versleten is, kopen we een nieuwe om ons lichaam te kleden. En precies zo leggen we ons lichaam, als het versleten is, af, tegelijk met onze bezoedelde persoonlijkheid en nemen we een jong, nieuw lichaam tot ons, in de hoop en verwachting, dat we iets beters tot stand kunnen brengen.

Jan: Je bedoelt, dat we elke keer, dat we terugkomen, weer opnieuw een kans krijgen om onze fouten van het verleden goed te maken?

Gré: Ja, maar ik wil nog verder gaan. Ik denk, dat we elke keer een prachtige kans krijgen om als een wijzere ziel, niet alleen dezelfde fouten, die we in ons vorig leven maakten, te vermijden, maar dat we weer meer kunnen leren dan we vroeger deden en dat we bewust kunnen proberen om ons goddelijk wezen in ons leven de belangrijkste rol te laten spelen.

George: Dat is voor de meesten van ons een hele opgaaf! Ik moet toegeven, dat er ergens iets in mij is, dat reageert op wat je daar zegt, maar ik zal het in mijn eigen tempo moeten doen. Iets in mij schrikt terug, als ik het gevoel heb dat ik te veel wordt opgedreven en zelfs ook als ik probeer alles te logisch te analyseren. Het is waar, al doende leren we allemaal en doordat we de gevolgen zien van onze fouten. Maar begrijpt de ziel, of dat innerlijk iets, dat we

voelen, maar waarvan we heus niet zoveel weten, werkelijk wat Leven allemaal betekent? Hoe kan het idee van reïncarnatie alles verklaren, zoals het volgens jouw gevoel schijnt te doen? Neem nu eens ziekten. Denk je, dat dezelfde lichamelijke ziekten van het ene leven in het volgende overgaan? Dit is iets heel belangrijks voor mij, omdat ik vaak in aanraking ben geweest met mensen, die zwaar lichamelijk moesten lijden, maar toch een enorme moed hadden.

Gré: Ik heb eens ergens gelezen, dat de reïncarnerende ego dezelfde atomen, die hij vroeger bezat, weer tot zich trekt en daarmee een nieuw lichaam opbouwt.

Jan: Ik geloof niet in de theorie, dat de reïncarnerende ego zijn vroegere atomische elementen verzamelt om een nieuw lichaam te vormen. Ik vind dat niet redelijk. Als dat waar was, zou iemand dan niet net zo lang worden geplaagd door dezelfde lichamelijke zwakheden, tot ze op de een of andere manier waren genezen of overwonnen? Zoals ik het zie, kan een lichamelijke ziekte een karmische straf zijn voor een misstap ergens door iemand op zijn weg begaan en daarom hoeft zo'n ziekte maar in één levensperiode voor te komen.

George: Zo ver kan ik het met je eens zijn. Maar laten we eens veronderstellen, dat iemand een ziekte krijgt, omdat hij geen goed gebruik heeft gemaakt van zijn lichaam of omdat hij de regels, die de natuur geeft voor een goede gezondheid, niet in acht heeft genomen en dat hij dan ziek wordt, laten we zeggen als hij ouder wordt. Veronderstel dat hij sterft, terwijl hij nog aan die ziekte lijdt. Wordt hij dan opnieuw geboren met diezelfde ziekte? Volgens jouw logica

zou dat zo moeten zijn, want hij moet eerst zijn verkeerde gewoonten afleggen, voordat de ziekte kan genezen. Maar denk nu eens aan al die wondermiddelen. Het lijkt wel, of we alles met ons lichaam kunnen uithalen en dan krijgen we een injectie met het een of ander krachtig antibiotica en in een ogenblik zijn we genezen.

Jan: Tot op zekere hoogte is het zo, maar de doktoren waarschuwen nu al tegen het in het wilde weg gebruiken van deze antibiotica. Eerst dachten ze, dat ze een wondermiddel hadden gevonden tegen veel ziekten, maar nu komen ze al tot de ontdekking, dat het juist deze geneesmiddelen zijn, die het lichaam meer ontvankelijk kunnen maken voor nieuwe soorten ziekten.

George: Het was niet mijn bedoeling op dit zijspoor te komen. Ik interesseer me werkelijk voor dit idee van reïncarnatie en daarom vroeg ik mij af, of het mogelijk zou zijn, dat een ziekte van het ene leven naar het andere wordt meegenomen. Ik zou er werkelijk prijs op stellen, als duidelijk werd gemaakt, of ik bij mijn reïncarnatie de zieke atomen van iemand anders zou kunnen krijgen.

Jan: Ik weet niet of de atomen van ons lichaam terugkomen, maar ik ben er haast wel zeker van, dat de ziel of de reïncarnerende ego, of hoe we dat meer blijvende deel van onszelf ook willen noemen, dat we als ons werkelijk zelf onderkennen en dat van ieder ander verschilt, een levensduur heeft die verder rijkt dan de dood van ons lichaam. Met andere woorden, ik ben er absoluut zeker van, dat ik en wij allemaal eerder hebben geleefd, hoe zouden anders de vreselijke tegenstrijdigheden en onrechtvaardigheden in het

leven kunnen worden verklaard en de wrede onverschilligheid van het lot of de voorzienigheid, die toelaat, dat sommigen zo ontzettend moeten lijden en anderen overal vrij van blijven en vooral als je voelt, dat ze dat niet verdienen! Maar ik moet zeggen, dat ik het helemaal niet eens ben met Gré, dat we overal verspreide elementen, die eens een deel van ons waren, weer bij elkaar kunnen rapen om met diezelfde oude atomaire deeltjes weer een nieuw lichaam te vormen. Hoe kan je dat bewijzen?

Gré: Daar hebben we dezelfde oude vraag weer - hoe kan je het bewijzen? Karma levert voor mij het bewijs; het idee, dat we precies dat moeten terugkrijgen, wat we hebben gezaaid en verder het vaste geloof, dat we allen deel uitmaken van een Goddelijk bewustzijn, dat in en door alles heen vloeit.

Jan: Alles goed en wel, maar denk je dat alles het gevolg is van karma? Veronderstel, dat iemand over een bananenschil uitglijdt en zijn been breekt. Is dat dan alleen maar een ongeluk als gevolg van onachtzaamheid, of oogst hij dan karmische gevolgen?

George: Ja, moet alles wat iemand overkomt in verband worden gebracht met karmische oorzaken in het verleden?

Jan: Goede Hemel, het idee van een meedogenloos karma, dat eerst aan de ene kant slaat en dan aan de andere, als een reusachtige slinger van een klok, kan je zo overweldigen, dat je zou vergeten om je dagelijkse taak te verrichten. Je zou bang worden een nieuwe weg in te slaan uit angst, dat je wordt gehinderd door

karma uit het verleden.

Gré: Het lijkt iets ontzagwekkend groots, maar toch zou het zo kunnen zijn, dat sommige onaangename omstandigheden niet de aflossing van een karmische schuld zijn. Ik heb me wel eens afgevraagd, of ze inplaats daarvan niet een soort vooruitbetaling of een oefening voor toekomstig dienen zouden kunnen zijn.

George: Ik vind dat geen gek idee, maar hoe kun je in 's hemelsnaam weten, hoe het in elkaar zit?

Jan: Per slot van rekening hoeven we de wiskunde achter de universele wijsheid niet te kennen, is het wel? Ofschoon ik moet zeggen, dat het stimulerend werkt als je eens probeert sommige antwoorden uit te rekenen. Eén ding weten we zeker, als we weigeren de een of andere emotionele of geestelijke zwakheid of onvolkomenheid onder de ogen te zien, dan kunnen we er zeker van zijn, dat we die weer op onze weg zullen tegenkomen, misschien niet in dezelfde vorm, maar diezelfde onvolmaaktheid zal zich stellig opnieuw openbaren, omdat, hoe onze lichamen ook worden gevormd, uit dezelfde atomaire deeltjes, die we vroeger al eens hebben gebruikt of uit andere, die zwakheid in ons karakter moet zijn afgedrukt. En ik geloof dat we ons karakter, zoals het nu is, in het verleden hebben gevormd.

George: Dat klinkt redelijk en geeft me een heel nieuwe kijk op dat idee van wedergeboorte. Laat nu eens zien of ik het goed heb: laten we eens even aannemen, dat die gedachte van wedergeboorte op waarheid berust. Toen ik ditmaal als baby terugkwam, was het dus niet de oude

ziel van een ander, die in mij reincarneerde, maar ik zelf....

Gré: Je was het zelf, die reincarneerde en niemand anders.

George: Met andere woorden, ik ben in wezen niet dit lichaam, ik maak er alleen maar gebruik van. Ja, dat is logisch. En dat, wat mij op gang brengt, is het blijvende deel van mij, mijn reincarnerende ego, zoals jullie het noemen, die mijn lichaam gebruikt als zijn stoffelijke werktuig. Ik moet zeggen, er zijn voor mij nog heel wat haken en ogen, maar voor het ogenblik is deze kluif genoeg.

Jan: We zijn nu zo ongeveer aan het eind van de band gekomen en zouden graag de andere kant vrijlaten voor enig commentaar van U. We stellen het erg op prijs iets van U te horen, omdat Gré en ik niet willen beweren veel van deze dingen af te weten en George en onze andere vrienden zeggen, dat ze graag nog wat meer erover zouden willen praten, wanneer we weer eens bij elkaar zijn. Dus alles, wat U erover kunt zeggen, zal koren op onze molen zijn! We hopen, dat U prettige Kerstdagen hebt gehad en wensen U een heel gelukkig Nieuwjaar.

-o-o-o-

Hallo Jan en Gré:

Het was erg prettig weer eens een band van jullie te ontvangen. Ik kon niet direct antwoorden, maar vanmorgen heb ik wat meer tijd en hier ben ik dan met enkele opmerkingen. Ik hoop, dat George nog bij jullie is als je dit ontvangt, want zijn gedachten interesseerden me erg, vooral zijn terecht gevoelde weezin tegen het denk-

beeld, dat "een of andere afgeleefde ziel" het lichaam van een pasgeboren kind zou kunnen gebruiken. Die gedachte is verkeerd, zoals jij al deed uitkomen. Voor mij is het iets onmogelijks, want geen enkele ziel, of die nu oud en afgeleefd is, zoals werd verondersteld, of jong en fris, kan tot een pasgeboren lichaam worden aangetrokken, tenzij ze bij het kind dat geboren wordt hoort.

Ik zou er op willen wijzen, dat de begrippen reïncarnatie en karma, hoewel ogenschijnlijk moeilijk te vatten, in beginsel gemakkelijk begrepen kunnen worden. Maar als we proberen objectief alle draden van oorzaak en gevolg tot hun oorsprong na te gaan, raken we van de wijs. Niemand van ons kan dat en zelfs, al zouden we het kunnen, zou het tot niets dienen, althans zo lang ons begrip niet verder reikt dan op het ogenblik. Jullie gesprek deed me veel plezier. Er bleek uit hoe ernstig jullie allen nadenkt en hoe intuïtief George zelf, ondanks zijn schroom, de natuurlijke waarheid van deze gedachten aanvoelt. Het feit alleen dat hij niets moet hebben van de onjuiste gedachte, dat de een of andere afgeleefde ziel zo maar in het lichaam van iemand anders geboren zou kunnen worden, bewijst dat hij een natuurlijk gevoel voor waarheid heeft. Maar ieder mens heeft zijn eigen tempo en moet vrij zijn, dat op zijn eigen manier te volgen; we moeten ook nooit proberen iemand op te jagen - niet in onze denkrichting maar ook niet in die van hemzelf.

Ik wou nu iets zeggen over ziekte en over de kwestie van de reïncarnerende ego, die in een volgend leven weer de zaden opneemt van de elementen van een ziekte, die in een vorig leven misschien niet genezen is. Om te beginnen moeten we de volgende gedachte steeds voor ogen houden: niet de objectieve omstandigheden zijn

het belangrijkste, maar de kwaliteit van de ervaringen. Het is de kwaliteit van onze houding en de manier waarop de een of andere ervaring ons bewustzijn, onze permanente ego, beïnvloedt, die hun stempel op de ziel achterlaten. Wanneer Frans hier bijvoorbeeld tuberculose heeft en sterft voordat genezing is ingetreden, wil dat in het minst niet zeggen, dat Frans - of liever de reincarnerende ego, die zich in dit leven van Frans bedient - in een tuberculeuse omgeving geboren zal worden en onvermijdelijk door t.b. zal worden besmet, alleen om af te doen met wat naar onze mening een niet afgehandelde zaak is. Zo mechanisch werkt de natuur niet. Alles is er bij haar op gericht de reincarnerende ego de omgeving te laten vinden, waarin de kwaliteit van een ervaring, van vreugde of verdriet, ten volle kan worden geassimileerd. Als we dit kunnen op een natuurlijke manier, is het van bijkomstige betekenis of we in dit leven t.b. hebben of het in een volgend of daaropvolgend leven weer krijgen, want t.b. of kanker of een andere ernstige aandoening van het lichaam, is niet meer dan een tijdelijke enscenering voor de groei van de ziel. Het kan heel goed gebeuren, dat een ervaring van geheel andere aard, misschien niet eens een stofelijke, die kwaliteit van innerlijke houding zal inprenten, die de reincarnerende ego nodig heeft.

Ik ben het met Jan eens, dat een lichamelijke ziekte het gevolg kan zijn van verkeerd handelen in het verleden. Maar liever denk ik er over in nog ruimere zin. Niet zo zeer als een karmische straf voor verkeerd handelen, maar als een natuurlijke gelegenheid om een nieuwe richting te geven aan ons denken en in de ziel begrip op te wekken van een nieuwe en bredere strekking.

Ik zou nu willen overgaan tot de kwestie van de levensatomen, zoals ik ze liever noem, waar-

uit ons stoffelijk lichaam vroeger was samengesteld en die het nieuwe voertuig voor de wedergeboorte van de ziel op aarde, opbouwen. Laten we niet uit het oog verliezen, dat we honderden, misschien duizenden incarnaties hebben gehad en biljoenen en biljoenen, ja een ontelbaar aantal stoffen, cellen en atomen hebben gebruikt gedurende ons telkens herhaald verblijf op aarde. Daarom is het onmogelijk, dat we ze in één leven allemaal gebruiken - even onmogelijk als dat iemand in één kortstondig leven het totaal aan oorzaken, dat hij in beweging heeft gezet, sinds hij een denkend, intelligent wezen werd, uitwerkt.

Evenals we mogen verwachten, dat we in één leven slechts een deel van ons vroeger karma, of de oogst aan ervaringen kunnen afdoen - want iedere incarnatie zal uit het verleden haar eigen soort ervaringen tevoorschijn roepen - zo zullen ook de levensatomen, die ons lichaam voor een bepaalde incarnatie opbouwen, slechts een deel uitmaken van dat grote reservoir van levenselementen, die beïnvloed zijn, doordat ze door ons in vroegere levens op Aarde werden gebruikt. We kunnen dus zeggen, dat ons nieuwe stoffelijke voertuig opgebouwd is uit dezelfde essentiele levenselementen (niet noodzakelijk de lichamen van de atomen) waaruit het vroeger samengesteld was, maar we moeten niet de indruk krijgen, dat precies dezelfde combinatie van stoffelijke deeltjes, die we in één bepaald leven gebruiken, nu juist het enige stel of de enige combinatie is, die we in elk volgend leven zullen hebben.

We kunnen deze dingen niet op een starre of mechanische manier uitrekenen. Laten we bovendien bedenken, dat de wetenschap al jaren geleden aantoonde, dat de cellen van ons stoffelijk lichaam elke zeven jaar veranderen. Nu zeggen ze, dat de atomen van ons lichaam binnen een jaar

geheel door andere worden vervangen, zo snel verloopt de "reïncarnatie" van de atomaire deeltjes tijdens het proces van opbouw en afbraak van onze weefsels. Als we een leeftijd van zeventig jaar bereiken, zullen we op zijn minst tien verschillende stellen of combinaties van cellen tot ons hebben aangetrokken en zullen we minstens zeventig stel atomaire deeltjes het stempel van onze typische vitaliteit hebben meegegeven!

Je ziet dus, Jan, dat het proces van uitwisseling en circulatie van atomaire deeltjes onafgebroken doorgaat en in de tijd tussen de incarnaties verdwijnen de cellen of atomaire levens niet of vallen ze niet in slaap, maar vervolgen zij hun reis in en door de atmosfeer van onze aarde, ja, door het gehele zonnestelsel. De huidige studies en navorsingen van onze kernfysici werpen wat meer licht op de subtielere bewegingen van ons menselijk bewustzijn en hun reacties op ons individuele leven.

Feitelijk zijn wij mensen als individuele wezens de meest radioactieve eenheden in het leven. De snelle verandering en onderlinge uitwisseling van levensatomen in en door onze stoffelijke voertuigen heen, is maar één aspect van een veel ruimer en veel fijner onderlinge uitwisseling van de levensatomen van ons denken en onze ziel en van onze reïncarnerende ego. Telkens wanneer wij denken zenden wij uit ons denkend beginsel honderden gedachte-atomen uit en iedere keer dat wij denken nemen wij in ons denkend beginsel ontelbare van zulke gedachte-atomen op uit de omringende atmosfeer, waarin alle individuele levens leven, zich bewegen en zijn. Radioactiviteit is volstrekt niet beperkt tot fysieke stofdeeltjes of tot het laboratorium van de natuurkundige. De mens is in wezen een kern van fijne energieën, die uitstralen uit het

hart van zijn eigen innerlijke God en de gedachten, die wij denken, de aandoeningen die wij gevoelen, de aspiraties, en de verlangens naar het hogere, naar ons goddelijk inwezen - of de dingen van tegengestelde aard - geven deze atomaire levens het stempel mee van ons wezen.

Jan vraagt: "hoe kan je dat bewijzen?" Ik kan het niet bewijzen, evenmin als jij of ik kunnen bewijzen, dat het niet zo is. Niemand kan bewijzen dat het zich wederbelichamende beginsel inderdaad vroegere samenbindingen van atomaire deeltjes bijeen vergaart om zijn nieuwe lichaam op aarde te vormen, net zo min als jij of ik kunnen aantonen dat het anders is. Onze lichamen en de atomen waaruit ze zijn opgebouwd, kwamen ergens vandaan en volgens de meest logische verklaring die we tot nu toe kennen, zal de ziel in ons, daar het gelijke steeds het gelijke aantrekt, noodzakelijkerwijs alles om zich verzamelen, wat bij haar behoort - in de vorm van karaktereigenschappen en karmische ervaringen van een kwaliteit die haar in het komende leven toekomt, zowel als stoffelijke dingen.

Niemand anders maakte je ziel "uit het niets"; die ziel is de jouwe en dat weet je; je voelt dat je bent die je bent. Met al onze zwakheden voelen we ons toch allemaal met onszelf op ons gemak. Je werd stellig niet door je ouders geschapen, zelfs het materiaal voor je lichaam niet. Zij verschaften de omgeving, maar jijzelf, de reincarnerende drijvende kracht, die de werkelijke "jij" is, selecteerde en verzamelde automatisch door aantrekking juist die elementen, die bij jou behoorden, niet één uitgezonderd, tot de levensatomen van de nagel van je pink toe. Wanneer we de wetten van het magnetisme nagaan en aan zo iets eenvoudigs als de mechanische opwekking van electriciteit denken, be-

ginnen we te begrijpen hoe al deze dingen werken. Alles in de Natuur werkt onder één en dezelfde wet, in het groot zowel als in het klein en de psycho-magnetische aantrekking, die de reïncarnerende ego weer terug naar de aarde trekt om hier zijn onafgedane zaken voort te zetten, is veel sterker, hoe subtiel dan ook, dan een generator van een miljoen kilowatt. Dat mag dan vergezocht klinken, maar het is een absolute wet, dat "het gelijke het gelijke aantrekt". Wij trekken precies datgene aan wat wij zelf zijn en in ieder speciaal leven halen we precies naar ons toe wat wij voor dat "toneel" in het grote drama van de ziel nodig hebben.

Als we zeggen, dat een ego zijn vroegere atomaire elementen bijeen verzamelt, spreken we niet over de stoffelijke lichamen van de atomen, maar eerder van de levensessentie van de atomen, die zich opnieuw belichamen om jouw nieuwe lichaam op te bouwen. Het klinkt ingewikkeld maar het is inderdaad eenvoudig. Wanneer je opnieuw incarneert, dan neem je het dode lichaam, dat je vroeger had, niet weer op, maar je begint met een jong levend lichaam en zo nemen ook de levensessenties van de miljoenen circulerende atomen bij hun terugkeer nieuwe voertuigen tot zich. Wij moeten niet vergeten, dat in de periode tussen de aardse levens, de atomaire levens, waaruit onze stoffelijke lichamen op aarde waren samengesteld, ongetwijfeld hun eigen soort van louterende ervaringen hebben gehad, hun eigen omzwervingen in en door de gebieden waar zij thuis horen, misschien in de lagere rijken, misschien op andere planeten of zelfs in de zon. Want er is een voortdurende circulatie en beweging van de gehele levenskracht en dus van alle levensvormen binnen het gehele zonnestelsel. Maar op het moment dat de klaroenstoot van de reïncarne-

rende ego weerklinkt, reageren de hem eertijds samenstellende elementen, omdat zij als het ware de allesoverheersende aantrekking tot hun meester gevoelen en helpen zij automatisch om een voertuig te verschaffen, dat het speciale karma van de reincarnerende ego op de beste manier tot uitdrukking zal brengen in het nieuwe leven op aarde.

Nu kan het zijn, dat enkele van die atomen zich gemakkelijk lenen voor de een of andere ziekte of voor de een of andere soort reactie in een bepaald leven; maar wat ook de neigingen of aanleg van de atomen van ons lichaam, of van onze innerlijke constitutie mogen zijn, het hoort allemaal bij ons gehele karma, bij het totaal aan ervaringen, dat wij in elk volgend leven op ons nemen, naar wijzelf, als de reincarnerende ziel of ego, hebben bepaald. Maar dit is geen predestinatie, zoals de theologie leert en evenmin is het vraagstuk hiermee af. De mens heeft een vrije wil, welk karma hij ook heeft en wat de neigingen ook zijn van de atomen van ons denkend beginsel of onze ziel, of zelfs van ons lichaam en welke karakterindrukken die atomen mogen hebben meegekregen. Het is steeds weer de kwaliteit van ons denken en onze aspiraties, die de aantrekking en afstoting veroorzaakt - vandaag, morgen en in al onze toekomstige levens. Er bestaan geen toevalligheden in het leven. Dat zou niet kunnen; evenmin bestaan er wonderen, in die zin, dat ons iets overkomt dat buiten de Natuur staat. Alles wat ons overkomt heeft zijn plaats in de karmische structuur van ons wezen. Misschien is het zo onbetekenend dat wij het niet opmerken, maar elk voorval, hoe gering ook, speelt een of andere rol in de ontwikkeling van het karakter. Zelfs het uitglijden over een bananenschil is

niet zonder zin. Maar als we proberen ieder karmisch draadje objectief te volgen, raken we zo verward in de dooreenstrengeling van draden der gebeurtenissen, dat we het zinvolle patroon van ons leven uit het oog verliezen.

Ik zie, dat ik ook aan het eind van de band ben, maar voor te besluiten zou ik deze gedachte aan jullie willen meegeven: de gebeurtenissen in ons leven op zichzelf, zijn van secundair belang; het is onze houding er tegenover, de kwaliteit van ons bewustzijn en van ons groeiend waardebefef, waardoor onze ware bestemming voor ons zichtbaar wordt - een bestemming die is uitverkoren door ons hoger zelf tesamen met onze omhoogstrevende ziel, opdat we zullen groeien, zoals de natuur groeit - harmonisch en opbouwend. We kunnen het niet in één sprong halen, maar als we onze dagelijkse plichten kunnen vervullen in het licht van dit groter verband, zullen we de aanraking van onze innerlijke God beter gewaar worden. Het behoeft niet noodzakelijk iets dramatisch te zijn, maar het zal ons helpen om tegenover ieder die wij ontmoeten onze volle plicht te doen en door dat te doen, zorgen wij er voor, dat de raderen der vooruitgang soepeler gaan lopen voor onze medemensen.

Dat is, geloof ik, alles voor deze keer. Ik dank jullie voor je goede wensen en hoop dat het nieuwe jaar jullie veel geluk en kracht moge brengen.

-J.A.L.

vertaald uit:
Sunrise Februari 1958.

